

[Ebba Strange]

faktisk ret hurtigt forældet. De kan være morsomme at læse i – jeg har såmænd selv gemt nogle af de gamle bøger fra dengang, jeg blev uddannet – men i forhold til ens erhverv har de faktisk ret sjældent varig værdi. Der er et stort marked for lærebøger, de udskiftes hurtigt, og sådan bør det nok være.

Så er der begrænsningen af klageadgangen til ministeriet og større kompetence til bestyrelserne, og det vil jeg frem for alt gerne have boret lidt mere i under udvalgsarbejdet. Når vi nu har de bestyrelser alle steder, synes jeg også, at de skal have nogen kompetence, og det er givet, at nogle af de ting, som ministeren foreslår, kan de godt afgøre. Men ved siden af at være blevet uddannelsespolitisk ordfører igen, er jeg også retspolitisk ordfører, og jeg har altså en grundlæggende holdning om, at det er godt med en ankeinstans, og jeg er ked af at fratage både de ansatte og eleverne muligheden for at anke en afgørelse, som bestyrelsen har truffet. Jeg kan ikke se, at de skulle kunne anke den til andre end ministeren, så her har jeg altså nogle indvendinger.

Så lægges der op til ophævelse af en lang række love, bl.a. den om offentlig skolebespising, men kommunerne kan jo stadig give børnene både mad og mælk, hvis de vil det, så det er helt o.k.

Med hensyn til gymnasielærernes ansættelsesforhold går jeg ud fra, at det, der er skrevet, hviler på en aftale, ellers må man se at få den indgået. Det er klart, at de ansættelsesforhold skal ændres.

Køpke Christensen (FP):

Efterhånden har regeringen lært af Fremskridtspartiets grundlæggende filosofi, at der skal ske en afbureaukratiserings- og regelsaneringsproces, og vi kan naturligvis kun være tilfredse med det. Selv om man bruger ordene gang på gang i regeringens forslag, er det jo ikke altid, at det også virkelig er tilfældet, men i dette forslag slår det efter vores opfattelse delvis igennem.

Forslaget har tre formål: For det første en større frihed, når det drejer sig om erhvervsrettede ungdomsuddannelser, for det andet en decentralisering af beslutningskompetence til nogle uddannelsesinstitutioner under ministeriet og for det tredje at skabe klarere og enkle reglerstrukturer. At regeringen fremsætter så-

danne fremskridtssynspunkter er vi som sagt tilfredse med, og derfor ser vi stort set også positivt på det foreliggende forslag.

Fremskridtspartiets grundlæggende synspunkt med hensyn til skoler i al almindelighed, altså også erhvervsskolerne, er, at den enkelte skole skal have så frie tøjler som overhovedet muligt. Vi mener også rent principielt, at de økonomiske midler til undervisningen i Danmark skal følge eleven og ikke institutionen, uanset skoleformen, så derfor er vi ikke tilfredse med det, der lægges op til i forslaget, nemlig at private erhvervsskoler skal have mulighed for at opkræve et ekstra undervisningsgebyr, fordi tilskuddet fra det offentlige kun antages at blive 70-80 pct. af tilskuddet til de offentlige skoler.

Som sagt mener vi ganske klart, at alle skoleformer, uanset om de er private eller offentlige, skal have det samme tilskud, der følger eleven. Ved gennemførelsen af en sådan struktur får vi først og fremmest det fulde udbytte af markedsmekanismen og en regelliberalisering, og Fremskridtspartiet er derfor på dette område mest enig med arbejdstagersiden i Erhvervsuddannelsesrådet, som jo har ønsket at fastholde princippet om vederlagsfri undervisning.

Vi kan også kun billige, at private erhvervsskoler nu får lov til at gennemføre HHX- og HTX-uddannelserne, men vi er også ganske på linie med, at det naturligvis skal være således, at de pågældende skoler samtidig udbyder relevante, adgangsgivende erhvervsuddannelser.

Vedørende de grundlæggende sociale sundhedsuddannelser er vi af den opfattelse, at det er ganske fornuftigt at give fri adgang til adgangsprøverne til disse uddannelser. Fremskridtspartiet har altid haft den opfattelse, at uanset hvilken uddannelse det drejer sig om, skal ansøgerne gennemgå en optagelsesprøve, uden at der samtidig skeles til de pågældendes baggrund. Vi mener, at forslaget er et skridt i den rigtige retning og vil derfor støtte det; det handler nemlig om at vurdere de uddannelsessøgende på baggrund af deres reelle kvalifikationer.

Vi kan også støtte, at man gennemfører muligheden for, at eleverne selv anskaffer sig de lærebøger, der har varig erhvervsmæssig værdi, men vi må kritisere, at der i bemærkningerne bl.a. står, at en eventuel besparelse i amts-